

Když jsem byl ještě malej a můj děda ještě žil
každý večer ke mně chodil a než mě k spánku uložil
Příběhy vyprávěl a já po létech zas
někdy v noci jako bych slyšel
v šeru jeho vzácný hlas:

1. Teď mně, kloučku můj, dobře posloucej co ti tu povídám
tenhle den sice vítr dávno svál, ale já na něj vzpomínám
I nebe bylo jak lem a všude zvláštní klid
a najednou byla tma a v té tmě psy začali vít
|: Bouře zlá přichází :|
2. Z potoků se řeky staly, spojili se v hroznej proud
co jim v cestě stálo braly, viděl jsem i domy plout
a pak náhle slunce z mraků ukázalo tvář, tu svou zlatou tvář.
|: Nový den nám vychází :|
3. Na polích a loukách všude byla vodní pláň
Tam kde dřívě stromy stály zůstala jen pustá stráň.
Domy zborcené, lidé na střechách
a vyvrácené ploty, které pluly na vlnách.
4. Večer, když bylo po všem a mohlo se dolů slézt
a na zemi potom hledat kudy mohli cesty vést
Stezkou jedinou každý k dolu uháněl
odkud starý zvon zoufale o pomoc vyzváněl
|: Tichý pláč zněl :|
5. Bylo jich tam tenkrát dolů uvězněných šest
a všem, co tam kolem stáli se mlčky stisla pěst
Vidím to jak včera, jak je k hrobům provází
a starý den odchází
|: Byl to dlouhý den:| 3x